

Seiniin kirjoitetut runot

Kalle Talonen

SEINIIN KIRJOITETUT RUNOT
KALLE TALONEN

KOLERA

Kannet Susinukke Kosola
Taitto Susinukke Kosola

Julkaisija Kolera 2015
Valmistaja Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-7149-08-9
ISBN: 978-952-7149-09-6 (PDF)

Tämä teos on lisensoitu Creative Commons Nimeä-EiKaupallinen
4.0 Kansainvälinen -lisenssillä.
CC Kalle Talonen 2015

”Jos seiniin kirjoittelu ei lopu, seinät poistetaan.”

*- seinäkirjoitus Pub Hunter's Innin sittemmin
poistetussa WC:n väliseinässä, kirjoittaja tuntematon*

Ikean lyijykynällä kirjoitetut runot

KESÄ ON MENNYT

Kukkien kastelua
muutama väärinymmärrys
ja pari huokausta tuulessa
niin tärkeitä ja ylitsepääsemättömiä
kuin pohjoinen tähtitaivas

sama se, onnistuinko
kesän heinät korjataan talteen
ja keväällä ne ovat poissa
lietteenä pelloilla
joiden yllä tähdetkin
syntyvät luhistumalla

kitkeränhajuiset puliukot muovikasseineen leiriytyvät syksyn alkaessa
kaupunginkirjaston runo-osastolle
ovat varastaneet ajatukseni:
ainoa lämmin paikka jossa saa olla rauhassa

istumme vakavina lepäämässä
kirkaissa valoissa, pehmustetuilla tuoleilla
vaikuttavina
kuin hiljaisuus teatterissa

**ABC:N VESSASSA KIRJOITETTU JA TISKIALTAASSA POLTETTU
RUNO NUMERO 2 SELLAISENA KUIN SEN MUISTAN**

Nimettömäksi jääneen henkilön jäämistö:
neljättoista moonbootsit
kolmesataa muistikirjaa,
joissa lukee joka rivillä:

”käykää museoissa niin pysytte terveinä”

Viisituhatta pestyä jogurttipurkkia
ja Kirkan koko tuotanto

Ikean lyijykynillä kirjoitettu romaani
joka oli aikaansa edellä

postimerkkikokoelma
ja kaksituhatta rakkauskirjettä

ilman postimerkkiä

SUPPILOVAHVERON MUOTOINEN MAAILMA
kuulakärkikynä sienikirjan sisäkanteen

Laariin lapioitu rahasade kolisee päähän
en oikein jaksaisi enää
varjot pitenevät mutta antavat vähemmän suojaa

ja missä olen minä tämän kaiken keskellä
siinä samassa pisteessä kuin eilen tähän aikaan huomenna ja joka päivä enkä
kuitenkaan koskaan oikein missään kun täällä näin Kaskenkadun Siwassa
espanjantomaattia punnitsemassa

taas lamaan tunteena, lamaan maatuneena
eikä vihaamistakaan viitsisi vihata loputtomiin

markkinat uskovat
minä en

kansa tietää
minä en

missä välissä
tässä pitäisi olla
sienimetsässä
luottokelpoisuutta miettimässä

vakauserälineet ropisevat koriin

NIMETÖN

keski-ikäinen suomalainen mies

Olen kolvi puutyöluokassa

nykymaailmaan kelvoton vehje
jonka joku unohti poistaa opetussuunnitelmasta
juotan yhteen virtapiirejä jotka eivät johda minnekään
lopun aikaa törrötän kylmänä nurkassa

haluaisin piirtää kuulakärkikynällä päänahkaani viivoja
ennen se olisi kertonut siitä
kuinka villi ja hullu ja älyvapaa olen
nyt se kertoo vain siitä
kuinka tylsää minulla on

ja että olen hullu
ja että olen juoppo
ja että minulle on kerrottu
että minun pitää olla juoppohullu
että olisin sitä
mitä minulta odotetaan

ja minä kun haluaisin piirtää nahkaani vain siksi
että olisin kauniimpi
että kuoriutuisin
että voisitte lukea iholtani
että minäkin sulatan vielä metallia

JÄITÄ POLTELLESSA

Ennen kuin minä synnyin
ei tarvinnut jäitä poltella
Ennen kuin minä synnyin
rakennettiin kivihiililauhdevoimala
Ennen kuin minä synnyin
uusi makee auto oli vielä Kerouac ja rock n' roll
Mutta heti kun minä synnyin
padottiin Kojjärveä all night long

Nyt kun olen tässä
saan huonon omantunnon uusista farkuista ja juustovoileivästä
ja tiedän, ihan syystä

Nyt kun olen tässä
tiedän
että Cadillac Series 62 Sedan tai Ford Taunus tai Audi Q7 on aika pahoja pelejä
mut ihan eri syystä
kuin silloin
kun minä synnyin

Nyt kun olen tässä
jäitä polttelemassa

mietin hetken kiitollisuuttani edeltävää sukupolvea kohtaan kunnes maa
altani katoaa

KALEVI OTTI KAHVIT MUKAAN SEMINAARIIN

Kalevi kaivoi repusta termospullon, posliinikupin, aluslautasen ja lusikan.
Kaatoi kahvit kuppiin ja muovipullosta kermat päälle.
Sokeria minigrip-pussista.
Hämmenteli.

Ryysti.

Santsasi.

Kahvit juotuaan laskeutui alas auditorion nurkkaan vesipisteelle.
Kaivoi repusta tiskiharjan ja Fairy-pullon sekä pienen vadin.
Täytti vadin vedellä.
Asetti lavuaariin tulpan ja täytti senkin.
Rutisti joukkoon pesuainetta.
Vaahdotti veden kevyesti tiskiharjallaan.
Haki paikaltaan kupin, asetin ja lusikan.
Tiskasi ne.

Ensin kuppi.
Sitten lautanen.
Sitten lusikka.

Huuhteli ne vadissa.

Yksi kerrallaan.

Otti repusta astiapyyhkeen.
Kuivasi astiat.
Ravisteli tiskiharjan kuivaksi, asetteli sen muovipussiin ja pussin reppuun.
Tyhjensi altaan ja vadin.
Huuhteli ne ja kuivasi pyyhkeellä.
Laittoi kupin, lusikan, sokeripussin, vadin, kermapullon
ja pyyhkeen reppuun.

Sitoi reppunsa kiristysnaruun paalusolmun.
Kiristi ja kiinnitti metallisoljet remmien kahdeksansiin reikiin.
Laittoi repun selkäänsä ja tarkisti olkahihnojen säädöt.

Nousi kolmannelle riville.
Istuu viestintäkonsultti Hannele Mäkinen-Greymanin oikealla puolella.
Ja on sieltä tuleva seuraamaan kuinka Powerpoint-esitys sosiaalisen median
sidosryhmäkeskeisten markkinointistrategioiden soveltamisesta
systemaattiseen brändi-investointiin jatkuu.

”Innovaatiot syntyvät rajapinnoilla”
lausuu Mäkinen-Greyman ja esittelee Kalevin.
”Hallelujah”
vastaa seminaariväki.

AAMULAULU

Voi kunpa osaisin laulaa
vilpittömän laulun
siinä olisi suopursua
jäkälää ja männynkääpä
vain auringon valoisa puoli

pienen laulun
ilman syytä
niin kuin linnut

Puotilan Valintatalossa lottokupongille
kirjoitetut runot

TUPPEEN SAHATTU

lyijykynä puulle

Yllättävät muistot tunkevat jalan alta lattialautamateriaaleja pohtiessa:

”Isänmaallisuus on epäitsekkyyttä ja rakkautta”
sanoi kuolinvuoteellaan sotilas
yhtä vanha kuin tämä nariseva talo

Koulussa 1980-luvulla asbestieristeiden ympäröimänä
meidän annettiin ymmärtää
että maantiede on pysyvää

Biologian kirjoja ei ole tarvinnut päivittää
kuin ilmastonmuutoksen osalta
vaikka kaiken vannottiin muuttuvan joka sekunti

Ihmettelimme
kun itsenäisyyspäivinä eettereissä ympäri maailman puhkuttiin:
”Sodat takaavat turvallisuutta!”
Muina päivinä
kauneutta tallennettiin kloroformilla

Lapsi, se vanha empaattinen biologi sisälläni
kysyy
”Olemmeko riittävän huolissamme
suomalaisten ritariperhosten tilasta?”

Sellaisen pitää olla nopea
harkitessaan salakuljettajan uraa
Yleensä ritarit kuolevat
ennen kuin jäävät kiinni rajatarkastajien verkkoon

”Itsenäisyys hinnalla millä hyvänsä!”
julisti suomalaisuuden liiton puheenjohtajaksi valittu

valkoselkätikka radiossa
kansallisia erityispiirteitään pörhistäen
kuten kuvitteli sukunsa ikuisesti tehneen Kaskimailla ennen sitä
ja verkkoaitoja
ja ennen moottorisahoja

Samalla sarvijäärät toukkineen karkasivat Venäjälle
tikka kuoli nuorena kotikoivuunsa
honkien humistessa ympärillä niin kuin
tuhat vuotta sittenkin
ennen viimeistä matkaa paperitehtaalle
jossa niistä tehdään karttoja
joita ei kohta kukaan tarvitse

Tämä tarina ei onneksi ole totta
jos tikoilla on tuskia
niiden syitä ei tarvitse keksiä
eikä niitä piirretä papereille, ladata ruuduille tai lausuta radiopuheissa

Mutta korjausrakennusmies sanoo että Venäjällä männyt ovat suurempia ja
tiheämpiä
kuin täällä
ja minä uskon

SUOMI

Eniten hiihtoviestissä sympatiaa saa se neljäs mies,
jota kaikki luulevat kaikkien muiden pitävän petturina.

Se ainoa kansallisen tason urheilija,
kotimaassa yksin harjoitellut heikko lenkki, joka oli otettava kolmannelle
osuudelle kun kukaan muukaan tässä maassa ei ole vielä oppinut vapaata
tyyliä.

Se hiihtää aina oman tasonsa mukaisesti ja tuhrii kansakunnan eheytyksen
mahdollisuudet
ja joutuu tv-haastattelussa hikisenä ja punaisena selittämään koko kansalle
ja pipopäiselle Tapio Suomiselle
mikä on suomalaisen miehen tila.

VIHREÄN JOEN RANNALLA

Bussi huojuu läpi mustan Suomen
surmat kantautuvat
täältä jostakin
hiljaa kuin kalapuikot arkussa
humisevat ohi ABC:n valot
sisällä vaimeita miehiä
ja laimeita liemiä
neljäntuhannen kelvinin saartamana

Martti laulaa radiossa:
”Missä oletkaan ollut kaikki nämä vuodet?”

metaforat ovat pirun keksintöä
niin kuin osuustoiminnan kehityskin
ja kahden tunnin kuluttua auto on perillä missä vain

Suomessa voisi asua
jos olisi jaloviinaa

PUB LOKAKUU

Lokakuu on kadotettu vuodenaika
väliinputoja
sadan vuoden yksinäisyys ja kuulutetun kuoleman kronikka
unohdettu aavekaupunki ja se
syrjäkylä jossa bussi kävi kerran viikossa
joskus 80-luvun alkupuolella
ja jonka säästä ei ole syyskuun lopussakaan kuin kalpea aavistus

marraskuun toisella viikolla lokakuu on jo kauempana kuin rippileiri
jouluvalot palavat
ja karaokessa soi hitti

ROBOT WARS 2000

Maanpuolustuskorkeakoulun tutkijan mukaan uusi tekniikka korvaa sotilaita:

”Tärkeintä on kuitenkin tuottaa vastustajalle tappioita, tällä tekniikalla pystymme niitä tuottamaan”

Kun vastassakin on koneita, ovatko tappiot riittävät?

En ole tutkija

Olen oraakkeli ja tuleva puolustusvoimain komentaja

Tiesin jo vuonna 2000 jolloin Yorkshiressä satoi enemmän kuin neljänsataan vuoteen Leedsin teollisuuskaupungin laitamiin halvimmalla ja ainoaan kaupunginosan johon taksit eivät suostu ajamaan renkaiden puhkomisen pelossa eli sekä jumalan että kaupungin byrokraattien hylkäämän Chapeltownin ajat sitten suljetun aavemaisen lankatehtaan vieressä sijainneen rottien suosiman pahaisen Sheepscar Street Northin vetisen ja vinon ja aina likaisen kadunpätkän mitänsanomattomimman ja lahoimman huumeidiilerinaapurien ympäröimän homeisen yhteisasunnon fish and chipseiltä ja tuhkakuppeina käytetyiltä kaljatölkeiltä löyhkäävässä perimmäisessä ullakkohuoneessa synkkänä sumuisena sateisena lokakuuisena tiistai-iltapäivänä taivaan ollessa maan tasalla samaan aikaan luovuttaneena ja uhkaavana värisevästä henkariantennisesta matkatelevisiosta 3.30 Post Meridiem Greenwich Mean Time sen nähtyäni että **ROBOT WARS** on tulevaisuudessa maailmankaikkeutemme pelastus

Futuristisen yhteiskuntamme miniatyyri huutavalla juontajalla

kuten tietysti kaikki parhaat tv-ohjelmat

niin kuin Gladiaattorit

the Muppet Show

Reikä Seinässä

Dr. Phil

ja Ostos-TV

Suunnittelin osallistuvani globaalista velvollisuudentunnosta **ROBOT**

WARSIIN; rakentaisin ruohonleikkureista Juice Leskisen näköisen tulta syöksevän kaksirunkoisen ydinsukellusvenelentotukialusrobotin joka tappaisi kaikki.

Cheers love!

Valoisassa tulevaisuudessa
ulkoistamme tappelun jääkiekkoilijoille
riitelyn Big Brother -vangeille
ja sodan miehittämättömille laitteille

Tärkeintä on että rahaa saa polttaa pommeihin
ja että harmaatukkaiset ukot saavat lähettää jonkun kuolemaan politiikkansa
takia jonnekin

Miksemme voisi räjäytellä pesukoneita?
Rakennetaan niille sielut niin kaikki on kunnossa

...ja minulle teräsvartalo.
Vieläkö meillä on kaljaa?

KASINOTALOUS

Raju työkaverini hyppäsi tangomarkkinoilla benji-hypyn
se menee sinne joka kesä
ottaa lomaa
ja bailaa

se on vähän minua vanhempi
sen verran että ehti topless-karaokeihin 90-luvun alussa

en ole koskaan tiennyt mitä bilettäminen on
mutta kai siihen liittyy se että oksennetaan oudoissa paikoissa
ja mennään nukkumaan myöhäisempänä kellonaikana kuin viime tiistaina

nyt on taas tiistai ja kello on kolme yöllä
juon lasin maitoa
en saa unta kun mietin kyvyttömyyttäni ja kreisibailausta
Sama kuvio toistuu jatkuvasti päässäni:
Ilkka Kylävaara yrittää päästää kurittoman koirani irti keskikaupungilla

olen lama-ajan lapsi
kehdosta hautaan

Hetki ennen Kupittaaata kirjoitetut runot

RAJA

”Runoni eivät ole runoilijan mielipiteitä;
minun muistiinpanoni ovat maailmankaikkeuden yleisönosasto
ja minä olen postindividualistinen posetiivi,
jonka kampea jumalien näkymättömät kädet veivaavat
minulta mitään kysymättä!”

huusi 58-vuotias runoilija Jussi Jormanainen Koulukadun Salen
hedelmäosastolla selkeällä kirjakielellä
meksikolaista limettä uhkaavasti kädessään heristäen
ja päästeli käyneen siman hajuisia kevätpieruja pitkissä sarjoissa
paskaakaan välittämättä siitä
mitä kukaan hänestä enää koskaan ajatteli

Jormanainen oli astunut totaalirehellisyden
muiden mielestä vaaralliseen maailmaan
ja ymmärsi niin kuin arpinen lemмен soturi
jonka vuokran vaimo maksoi
sheriffintähti rinnassaan katua ylittäessään
että iän myötä lisääntynyt valmius ilmaista
ei saanut merkitä riskinotto kyvyn vähenemistä
vaan päinvastoin:
kompromissit yhteiskunnan kanssa oli purettava
ennen kuin huomaa elävänsä takaperin

Jostain syystä totaalirehellisyyteen kuului kolme
litran pulloa lisää Karhu-olutta
ja rauhoittava tupakka aurinkoisella parkkipaikalla,
jossa Jormanainen jatkoi huutamistaan kauppa kasseejaan kantaville
autoilijoille:

”Kuka keinussa jumalien keinuu, ei hällä elon aika pitkä ole!”
(tauko)
”Eino vitun Leino!”

SURULAITE

naakat lähtivät töihin kahdeksalta
minä niiden perässä vain vähän myöhässä

kirkon kohdalla muistin, että äiti kuoli eilen ja kysyin
mihin tartutaan kun joku kuolee?

”uskontoon ja runouteen”, naakka vastasi
”kuorrutettuun muistoon ihmisestä
joka ei enää ole täällä
ja katumukseen

kaikkeen muuhun
paitsi ruumiiseen ja politiikkaan

vaikka nehän ne syyllisiä ovat”

Kaskenmäen Kukassa eivät uskoneet kun kerroin
että haluamani teksti surunauhaan oli naakan
eikä minun keksintöäni

TALVIPÄIVÄNSEISAUS

sekatekniikka

Minä en paketoi. Jättäkää rauhaan, jos haluatte rauhaa. Älkääkä vaan herran tähden antako minulle rahaa!

Pakettimatvani alkaessa kuusta näkyy puolet. Maapallo kallistui tänään niin, että valoa on alle kuusi tuntia.

Kallistun mukana, saan kiinnipitämisestä jäähyn ja maali häipyä näkyvistä kuin bistrokärry menosuuntaan. Loputtomat loputtomat runokirjojen loputtomat nimet tunkevat ikkunatiivisteiden rakosista ja tiputtavat kohti toista puolta. Miksei jännittävämpää olisi nähdä pihalla kaksoisolentonsa tai autojen räjähtäneet moottorit kotiinpaluun jälkeen? Tai ehkä panssaroitu jalopuuvaja ja ikijätelöautomaattikastike helmuskaskelotti ja herkkutrattivahveromaailma tai ”näemme pinnalla selkäeviä” tai jotain sellaista? Selkeys on aliarvostettua ja yliarvostettua, niin minäkin. Selkein kaikista on parittelun jälkeinen selkeys. Sellaista saisi olla enemmän. Liivipukuun pukeutumisen jälkeinen selkeys olisi hyvä myös.

Taas putoan vähän kerrassaan, vain pois päin, en kohti mitään, kun kuulen kuinka talouskomissaari soittaa Brysselin parhaissa Juhannusbileissä Hassisen Konetta ja Hurriganesia.

Otsa hiessä on sinun ajatuksesi ajateltava, sillä palasista olet sinä paketoitu, ja palasiksi on mielesi jälleen hajoava. Getoon!

Henki haisi vetten yllä. Pudotessani lopetin lukuharrastuksen ja ryhdyin kirjoittamaan universumia uusiksi, sillä ymmärsin miten kaikki alkaa:

Alussa ei ollut sanaakaan.

Ennen kuin mitään keksittiin oli vain surrealismia. Sitten keksittiin surrealismi ja kompassit, sähköhuovat ja navigaattorit ja madonreiät, ja aidot ilmansuunnat olivat mennyttä. Teknologian kehityskö pelastaa meidät teknologian kehityksen seurauksilta? Tämä kehitys ahtoi leivän sellaiselle

puhtaalle lautaselle, että sitä on vaikeampi tehdä, mutta helpompi niellä. Syön ruokaympyröitä ja paskannan pahvineliöitä. Puuro ja velli ovat ihmisen yksi puoli. Toinen on taikinaa. Olen elossa kun olen tulessa; olen kuollut ja syntynyt verisenä ja kaikki kylkiliuut tallella, ja haikarat ovat minua retuuttaneet minulta kysymättä, mikä on hyvä, sillä minussa on enemmän pahuutta kuin niissä. Haikarat ovat niin viisaita, etteivät ne tunne tyhmyyttä, mutta hyvyuden kyllä. Minun voimaeläimeni ei ole haikara - se on vaihdevikainen formula, joka laahaa savisessa maisemassa, syvällä laavapellon alla ja törmäilee routaiseen rintaan, minun panssaroimattomaan jalopuujäätelöautomaattiini ja trattivahverorihmastooni ihan vaan sattumalla.

Olen pudonnut niin kauan, että nousen ylös toiselta puolelta. En tarkoita mitään, kuinka voisin, tarkoitan? En rakenna taloja; pystytän ja puran teltoja ja poltan risuja. En välitä seksuaalisista suuntautumisista, paitsi omastani, joka ei etene mihinkään suuntaan. Kuten huomaat kaipaam räjähdyksiä; se ei voi olla eläimellistä.

Maapallo kallistui tänään niin, että pimeyttä on yli kahdeksantoista tuntia. Kun se pyörähtää ympäri, kevyimmät tippuvat tai nousevat ilmaan, riippuen siitä kuinka päin seisomme.

Minä jatkan talviunta tietämättömänä pimeästä puolesta.

VAPAALLA EI KULJE

Yksinkertaiset ideat ovat parhaita
toimivia kuin pitopohjasukset
me yksinkertaiset ihmiset emme vaan yksinkertaisesti osaa olla kovin yksinkertaisia

onneksi minulla ei ole kilpailuviettä
kuin karaokessa ja hiihtoladulla

jos olisin vähän rohkeampi
tulisin toden teolla hulluksi
nakkelin paperini parvekkeelta alas ja polttaisin kalsarit työpaikan tiskialtaassa

saisinpahan huomiota
ja sympatiaa siitä etten pääse hoitojonoon

tiskialtaat viehättävät minua
kerran poltin paperini sellaisessa kokeilumielellä
jos vaikka tulisi inspiraatiota tai tuntisin eläväni
niin kuin elokuvissa

pelästyin palohälytintä
joka ei soinut
täällähän voisi sattua vaikka mitä kauheaa!

päätin päiväni hiihtämällä 15 kilometriä perinteistä ilman sauvoja
ennen Urheiluruutua

AJANKOHTAINEN KAKKONEN

Nyyhkytän rautatieaseman vessassa,
joten vartija poistaa minut.
En halua ostaa mitään,
joudun siis maksamaan.
Perseeni vuotaa verta,
saan siitä sakot.
En tunne itseäni nöyryytetyksi,
minun on siis syytä hävetä.

Kenties ensi viikolla eheydyn
ja jumala armahtaa nämä pahat tekoni.

DOSTOJEVSKI KUOLI, RASKOLNIKOV EI KUOLE KOSKAAN!

Tuntuuko sinustakin joka päivä siltä
kuin olisit Raskolnikov?

Suurin rikoksesi
jättää arveluttavat teot tekemättä
ja rangaistuksesi
ettei kukaan tiedä siitä mitään?

Tatuoin oman kuvani rintaani
kun en tiennyt miltä Raskolnikov näyttää.

Olen teiniangstikaanon
Olen Raskolnikov ja Jonne Aaron
Olen kompassineula ja teräsvillaa pesusienen karhealla puolella
Olen magneetti ja jääkaappi ja pohjoisnapa
Satanistin sankarikuolema
Olen tarkkailuluokka ja Che Guevara
ja rakastan sua jumalattoman nopeasti ja huolella
Olen lastauslavojen välissä nukuttu humalainen yö
pakistanilaisella teollisuusalueella
Aina pimeään ja aina hyvien puolella
Valokeila mainostaulujen takana
ja lillukanvarsien kunnianpalautusrintama

Olen happohyökkäys ja uskoon tullut narkomaani
Räjähäntynyt barokkiverkkokalvo ja esikoissukupolviavainromaani
Rastafarijukkakapalmu ja lahkeeseen tungettu riistobanaani
Poistettu vessanseinä ja eläintarhasta karannut vaippapaviaani

Olen aselupa lompakossa ihan siinä kondomin vieressä
Perhosveitsi ja nettipornorunkkari
Puntala-rokki ja älyämpäri
Timo Lindroos Efesoksen temppelissä

Olen hankipainia ja päiväkirja kuin ruumissaatto
Pimeä moottoritie ja kahdeksastoista juhannusaatto
Se kenkä jolla heitettiin Amerikan presidenttiä Bagdadissa
ja joka tallasi
lavalle tippuneet Teemu Hirvilammin tekohampaat nousuhumalassa
Olen isänmurha ja Elviksen lanteet
Bikikiraja ruispelossa ja koronakepillä auki viilletyt ranteet

Olen Sörnäisten metroaseman äänimaisemaa
Tytöjen päiväkirjojen unelmaa
Virtuaalivarkaus ja selektiivinen serotoniinin takaisinoton estäjä
ja minä olen viljaa

Olen Eugen Schauman ja Kaarle Salo pelaamassa Texas Hold 'emia Vaa-
jakosken ABC:lla
Olen All in ja Pohjanmaalle eksynyt kattohaikara
Raivostunut pellehermanni ja kiitokset levynkansissa
Olen vilpitön ja rehellinen ritariperhonen
ja naiivi koska olisi niin vitun naiivia olla olematta naiivi

Olen kuolemantanssi ja nollatoleranssipiformanssi
punaisen ja mustan nyanssi
romanssitranssi ja assonanssin renessanssi

Olen rusennettu haave
Ilmakiväärillä ammuttu kaljatölkki
ja peloton aave
Olen arvoperspektiivin lihaksikas inkarnaatio ja se ensimmäinen tuoppi joka
meni rikki
Hevoshullu ja Benny Kultajalka ja Kultaturbosuosikki
Tietysti hämähäkkimies ja kurkipotku ja avoin mikki

Olen hyppy tuntemattomaan ruotsinlaivalta
sissijuustoa pöytälaatikossa ja rock n' rollin tulevaisuus
Se finninaamainen poika rinnakkaisluokalta
ja viimeinen mahdollisuus

KUPITTAALLA

Mieleen tulee vierailuaikana Kupittaalla
että taiteilijat ovat tietysti muita hullumpia
ja hullut muita taiteellisempia
mutta vähemmän väärässä

muut ihmiset tulevat toimeen

Anssi sanoo A2-osaston tupakkahuoneessa
että täytyy tietää kuolevansa pian
ennen kuin alkaa ymmärtää elämää
ja että katkera voi olla vain
jos on kokenut vääryyttä

Mielisairaala ei ole mielisairaalani
eikä mielisairaus ole minun mielisairauteni
pidin enemmän angiinasta
ja lempisairaudestani
jonka johdosta sain sukupuolitaudin

Anssi katsoo minua rauhallisesti silmiin eikä vastaa mitään kun soperran:
”Ei taide tee hulluksi, hulluus vaan joskus pakottaa siihen, ja se tekee umpi-
hulluksi
kun ei saa sanotuksi.”

Jospa räjähtäisin galleriassa tänään
melankolisesti

KAUPUNGIN VALOT

Kun Freeman katsoi ennen laskeutumista lentokoneesta kaupungin valoja ja kiemurtelevia moottoriteitä, hän halusi olla osa sitä sykettä ja miljoonia salaisuuksia maan pinnalla.

Kun Freeman istui ruuhkassa sisäänajoväylällä, hän katsoi ylös sivuikkunasta ja mietti,

miten lohdullisen isolta ja järjestelmälliseltä kaupunki näyttää taivaalta.

Tänään Freeman ymmärsi olevansa nyt siellä alhaalla,

keskellä sitä elämää, joka sykkii loputtomana tapahtumien virtana ennen entropiahuippua ja lämpökuolemaa.

Minä olen aina ollut ja aina tulen sen unohtamaan.

PASIN LISTA

*ruutupaperi, putkieristeteippi ja Bleispitz-merkkaukusti (0,75 mm punainen) autotal-
lin seinälle*

1. Että kuolisin ennen lapsia
2. Että osais juua kohtuuella viinaa
3. Että sais asunnon maksettua
4. Että saisin suudella Reettaa ja olla jotenkin sen elämässä
5. Että Kärpät menis KHL:ään ja voittais sen
6. Että lapset pitäis minusta aikuisenakin vielä
7. Kalastusvene (TERHI 945 xv + kuuskytheppanen Evinrude)
8. Saada rauha Tiinan ja kaiken vanhan kanssa
9. Oppia soittamaan haitarilla Metsäkukkia ja Besame Mucho
10. Selvitä kaikesta

Postikortteille ja lasinalusiin kirjoitetut sanat

LUULIN ETTET KESTÄISI MINUA JA MINÄ PERKELE LÄHDIN SEN TAKIA VARMUUDEN VUOKSI ITSE ENSIN

Perkele

mä haluan takaisin sun kookoksen ja koivuklapintuoksuiseen elämäsi

Lähdin kun haisin käytetyltä muovailuvahalta enkä tajunnut että sinä oikeesti kestit sitä

ja että taisit olla ainoa
ja että mä perkele rakastin sua
ja nyt mä oon se joka vainoo
ja sä se joka karttaa mua

Perkele

mä haluan takaisin sun kookoksen ja rutikuivan koivuklapin tuoksuiseen elämäsi
paistattelemaan tahrattoman induktiolietesin heijastuksien tasapainottavaan valoon
joka ei paljasta pölyhiukkasia vaan kirkkauden
nuolemaan kuohuviiniä häikäisevältä parketiltasi josta rätinpyyhkäisy tekisi vain likaisemman
ja rypemään suihkunraikkaaseen puhtauteesi
jossa tuoreus, lämpö ja Jumalan armo
tulevat pitkän tien kulkeneelle väsyneelle ateistille viimein lihaksi

Perkele

mä haluan takaisin sun kookoksen ja oksattoman koivuklapin tuoksuiseen elämäsi
jossa värit ovat harkinnan tulosta ja jossa on joka päivä valmius valmistaa sushia
koska muut asiat on jo hoidettu
ja ongelmana
mikä viini näistä neljästä sen kanssa sopisi vai pitäisikö käydä iltapäiväkävelyllä Alkossa
psykoterapian jälkeen

En koskaan uskonut
mutta
sinä perkele
oikeasti kestit minua
paremmin
kuin sitä
että lähden
luulen nyt
kun on taas kevät ja ikkunat limakäsiä täynnä

ALBATROSSI

Viimeksi kun näin Kim Langerin
se oli ajanut pyörällä Puolasta Kupittaaan puistoon
ilman vaihteita ja vararengasta
ja ilman reppua
oli tyytyväinen
kun sai tupakan ja pienen kaljan

Kim on hymypoika
halveksiikin nauramalla
tekee kerjäämisestä komediaa
ja poksauttaa kuohuviinin kun paha syöstään palliltaan
rakastaa meitä
piilottaa varastetut partakoneenterät suuhunsa
huolehtii minusta ja
itkiessäänkin innostuu
ja jos jonkun pitää kahlita itsensä pommiin tai Pääsiäissaarten viimeiseen
puuhun
hän voi kyllä mennä

Hänelle en osaa olla kateellinen
olen vain niin pirun tyytyväinen
kun hän taas jonain maaliskuun aamuna
ilmestyy varvastossut jalassa
huoltoaseman parkkipaikalle syömään kylmää mikropitsaa
inflaatiopaineista välittämättä
niin kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan

SEINÄKIRJOITUS TÄMÄN PAIKAN SEINÄÄN JONKA NIMEÄ EN MUISTA SELLAISELLA KIELELLÄ JOTA HARVA TEISTÄ TANSKALAISISTA YMMÄRTÄÄ

Atlas-Barin halvin ateria oli tomaattikeitto
venytin sitä niin kauan että toisilleen höpöttäneet baarin tytöt tiskasivat
viimeiset tiskinsä ja lähtivät kotiin
Minä,
niin juuri, Minä Minä Minä
heittäydyn pienen merenneidon syleilyyn kuin keuhkotautinen Kaarlo
Sarkia
mutta on marraskuu ja pimeää
enkä nähnyt merenneitoa
sanovat että siltä on irronnut pää neljättä kertaa
sopisimme mielestäni yhteen
mutta minä jätin hänet pimeyteen ja toin kaunosieluni sateensuojaan tänne
kadun alle

Katson tiskin takana roikkuvaa peilinhujua
josta näkee vain sen
ettei kukaan ole koskaan ajatellut sen pesemistä

Absinttipullon takaa
voi kyllä havaita vihreän hahmon
mutta hahmoksi se jää

Sitä minä olin hakemassa ja siihen tyydyn:
kukaan ei tunne minua tai tiedä
ettei minulla ole keuhkotautia
homoseksuaalisia taipumuksia
ketään rajoittamassa sananvapauttani
konservatiivista yhteisöä paheksumassa
ei paperittomuutta
ei skitsofreniaa
ei päihdeongelmaa

eikä edes rahat loppu

Tuborg maksaa 25 kruunua
palkkatyöt jatkuvat ja lapset palaavat ensi viikolla
eikä täällä kukaan välitä kirjoitanko seiniin
tai jäljennäkö tämän suttuisiin vihkoihini
jos ne jostain vielä löytyvät

EROBROILERI

En haista mitään.

Marraskuisena iltana ulos näkee vain tunneleissa
Moottorit ovat nykyään niin hiljaisia
että se häiritsee

Syvällisten pohtiminen tuntuu nyt yhtä houkuttelevalta
kuin neljäntoista euron sinihomejuustobroileriannos ABC:n
tahmealla marmorijäljitelmäpöydällä
Ja äkkiä on ikävä Juicea vaikken sitä koskaan nähnytkään

Viimeksi kuljin Porista Turkuun
Nyt Turusta mihinvaan

Viimeksi kaipasin jotain jota kohti olin menossa
Nyt mietin entisiä heiloja ja keskivartaloani

Mielessäni ne ovat vesi ja rasva
tai ehkä kuitenkin
puuro ja velli

Juice,
saanko levätä tämän matkan
ja katsoa kuinka musta huojuu allani?

Tämä ei ole luova ero.

NIMETÖN II

tussi muovipöydälle

Satoi koko heinäkuun
Anssi oli jo ostamassa kirjatorilta Anthony de Mellon Havahtumisia-kirjaa
vitosella
Havahtui kuitenkin, käytti vitosen tuoppiin ja toisen
Mellerin koko tuotantoon
Siinä ne olivat Puutorin Vessan terassin märällä,
kiikkuvalla pöydällä vierekkäin
tasavertaisina, yhtä arvokkaina
puoli litraa Lapin Kultaa ja Arto Mellerin elämä
ja siinä vieressä Anssi pohti housut märkinä,
että rakastaako
vaiko eikö rakasta

Ihmissuhteet
pään sisäiset liikkeet
ruoho ja ranskanperunat kurkkusalaatilla, Nestori Miikkulainen ja
avaruuden laajeneminen
ehkä tässä järjestyksessä
tai päinvastaisessa
ovat ikuiset ykkösaiheet
halusit tai et

Todelliselle haaveilijalle
toteutuneet asiat ovat aina lopulta pettymyksiä
Ja Anssi taitaa rakastaa enemmän rakastumisen mahdollisuutta kuin
rakkautta
tai edes rakastumista

Tuopin pohjasta jää täydellinen ympyrä märälle muoville
kai vain meille se tuo mieleen terähdettömyyden

SUURMIES

Halot näyttivät tulitikuilta
hänen kourissaan

pulleat varpuset piiloutuivat pakkasaamuina sormien välisiin onkaloihin
lämmittelivät siellä tyytyväisinä
sirkuttivat hiukan kun tahtoivat pois
ja pyrhtivät orapihlaja-aitaan
kun hän avasi kämmenensä hitaasti
niin kuin vastasyntynyt
joka nukahtaa ensimmäisen kerran
tässä maailmassa

(Juha O:n muistolle)

ELINTASO

paskat kortit

Minulta varastettiin vanha lompakko
ei kelvannut toimimattomana
tarranauha täynnä napanöyhtää

Varas otti viisi euroa
heitti lompakon Dynamon vessanpönttöön ja kusi päälle

Pesen videovuokraamon korttia ja kirjastokorttia ja UFFin
kanta-asiakaskorttia tiskiharjalla kun
huomaan:

Kaikki muut ovat tallella, mutta elinluovutuskortti kelpasi varkaalle

Olen hengenpelastaja
ja katselen paskalta haisevaa kelakorttia ja siitä tuijottavaa vierasta naamaa

mietin sinua ja uutta miestäsi
aikaa
jolloin kuva otettiin

Luovutan sydämeni tieteelle ja lähetän viimeisen kortin

Keittiön ikkunasta lentäneet runot

IDIOOTTI

Individualistin univormu: liivi ja paita ja samettitakki.

Housut ja buutsit ja Putro-hattu.

Olen ostanut neljä identtistä vaatekertaa, joita pesen ja käytän vuorotellen.

Ratsastan kaupungilla ja kaikki tietävät jo kaukaa kuka siellä menee.

Jos ei joku tiedä niin se mieltii, että kukas vittu toi on. Kaikista ei mietitä.

Olen 2000-luvun Lucky Luke, mutta lukeneempi. Lännen nopein vetämään

mitä tahansa. Rouhin itseäni myllyissä, laitan pippurit kokonaisena keittooni ja juon sitä ja punaviiniä pillillä.

Kun tulen sisään pistän aurinkolasit päähän ja omistan keittiön tuolilla

Euroopan ja tämän kurjan kylän.

Olen avoin ja rento niin kuin kello seinällä,

tyttöjen Myškiniltä tuoksuvien päiväunien kuumiin jätkä,

sydäntensärkijä ja ainutlaatuinen hyväntekijä.

Tahdon ottaa kaiken ulos tililtä ja otankin vielä.

Hevoset karkaa, niin minäkin.

Olen kaupungin kovin idiootti.

Nukahdan.

Maailma on kylmä.

Tänään hän kastoi siihen varpaansa,

huomenna hän sukeltaa

jalat edellä.

Näemme pinnalla selkäreiviä.

Muiden selkeälinjaiset, terävät ja kokonaiset elämät lipuvat sulavasti ohi.

Ihminen on ihmiselle hai.

HAIKEAA KAHVIA PYYKKINARULLA

Martissa kirjoitetut runot

1.

Kirjoitin kerran hyvän runon yöllä kello kaksi lähikapakasta palattuani
Se oli platonisesta rakkaudesta ja Martista

Koskaan sen jälkeen en ole päässyt samalle tasolle
mutta onneksi tiedän
että vaikka se katosi ja pyydystin sitä turhaan Urheilupuiston kallioilta ja
Kulmabaarin tiskiltä
vielä se lentää sisään Kupittaankadun puoleisesta ikkunasta ja laskeutuu
keittiön pöydälle
kevyesti, kun kukaan ei odota eikä huomaa
ja taas minä autan sen ulos
ja se on siellä missä sen on hyvä
ja minä osaan nauttia siitä että kahvini tuoksuu aina paremmalta
kuin maistuu

2.

Löysin tänään pyykkinarulta, farkkujen taskusta taitellun resuisen lapun:

Viikonloppuyö

jos menet lähiöön

mikä siellä kiinnostaa?

Pullo ja pillu.

jos menet keskusta

mikä siellä kiinnostaa?

Pillu ja pullo.

Kahden aikaan yöllä Hugosta palatessani

kuulen kahden miehen keskustelevan Kupittaankadulla:

”Musta rakkauden voi esittää kuvataiteessa ihan yhtä kattavasti ku musassakin”

”Sä oot kyllä niin oikeessa Anssi”

Katson katuvaloon satavia jalkarättejä ja ajattelen:

”Minä en lähde Martista mihinkään”

VANHAT PERUNAT

Kuoria, lupia, vuoria, rupia
Lautaselle mahtuu kaksi ajatusta kerrallaan:

1. Kunnallispolitiikka on taipuisaa luulosairautta ilman kuntoutusta
2. Mainosten vanhukset ovat nelikymppisiä, joiden tukat on värjätty harmaaksi

Voi luoja kuinka odotan sitä, että lapset kuorivat omat perunansa
Ja kuinka varmaan joskus tulen kaipaamaan sitä kun minun vielä piti kuoria
jonkun muunkin perunat
mutta juuri nyt
siihen on helvetin pitkä aika

LIIKE

kuulakärkikynä Matkaan-lehdelle

Mieli kulkee taas
kuin bistrokärry tulosuuntaan

Paholaiselle sielunsa risteyksessä myynyt blueslegenda Robert Johnson olisi
sopinut Espoon keskukseen
Luulen että se syntyi uudestaan Jorvissa ja on tuo tupakoiva teini luurit kor-
villa laiturilla numero kolme
Espoo on mielentila
Espoo on ohimenevänä inspiroiva
Espoo on jo perinteisesti väliaikainen
ja sillä lailla maailma keskikoossa

K-Espoo pelasi kapeimmassa kaukalossa Matinkylän ladossa
ja nousi jääkiekkoliigaan keväällä 1994 Lehterin ja Lehtisen nopealla vas-
tahyökkäyksellä Jokipoikia vastaan
se oli luomusynnytys ja luonteen valkovuokko
lyhyt lapsuus loppui Bluesiin ja Länsi-Autoihin

Kirkkonummi vilahtaa enkä enää muista mikä Espoosta tuli alun perin
mieleen
niin kuin et sinäkään
mutta pääsin siitä eroon kirjoittamalla

Seuraavana Karjaa, Salo, Kupittaa
ja bistrokärryssä jarruvikaa
kaiuttimissa, herranjumala, liikaa diskanttia
kun se kuuluttaa:
”Ei sinulta mitään puutu
bistrokärry palvelee vaunussa numero kolme”

Jumala otti meiltä ravintolavaunun ja Matti Pellonpään
ja antoi kehityksen;
Ison Omenan

turvallisuusitseisarvon

ja sen kolmosvaunuun jumittuneen jarruvikaisen bistrokärryn josta ei tällä viikolla myydä olutta koska joku oli edellisellä viikolla juonut junassa omaa olutta, joten nyt kaikki juovat junassa omaa olutta

Epäilen taas agnostismiani kuten aina junissa

ja uskon ihmeisiin:

kirjoitan tällä kuulakärkikynällä kalle.talonen@gmail.com

ilmaiseksi minulle päätyneen Tapani Kinnusen runokirjan takasivulle

ja annan kirjan kauneimmalle koskaan näkemälleni villapaitatyölle

juuri kun se on jäämässä pois

Hän ottaa sen, sanoo kiitos, hymyilee ja katoaa Karjaan asemalle

Huomautus kustantajalle:

jos runokirjani julkaistaan, kaiken muun saa vaihtaa, ainoa ehtoni on että tämä tulee mukaan:

Hei villapaitatyttö, oletko hengissä? Mikä sinun nimesi on? Piditkö kirjasta?

Oli varmaan parempi kuin tämä?

Minä olen Kalle-Pekka, agnostikko junasta ja jumalan armosta.

Toivottavasti et pahastu

jos jätän sinut?

Paikallani en osaa enää kirjoittaa ja liikkeessä o

”Hyvät matkustajat, saavumme Turkuun. Seuraavana Kupittaa. Bistrokärri on räjähtänyt, teitä palvelee venäläinen hovimestari, joka välittää Tolstoista ja teistä ihmisenä.”

Mies voi lähteä Espoosta, mutta. Poikakin.

Vastahuomautus kustantajalta:

Jos tämä kirja todella päättyy Karjaalle niin olen todella pahoillani, Karjaa, ettet ole enää oikea kaupunki. Toivottavasti pidät tästä kirjasta, vaikka muodostuitkin tämän runon kautta potentiaalisen rakkauden ja Tapani Kinnusen riistäjän symboliksi.

Ystävällisin terveisin,

Susinukke Kosola

LOPETIN RUNOJEN KIRJOITTAMISEN

Pentti Saarikoski heräsi unesta toiseen
ja nappasi varpusen

ilmasta kiinni

se valui sormien välistä
lensi pisteeksi taivaalle
ja imeytyi päivänvaloon

Autoin linnun ulos
niin kuin oli neuvottu
mutta ei se minua auttanut

pääsi vapaaksi pirulainen
ei ollut minusta eikä minulle

olemme huolehtimatta karkuun päässeistä linnuista
ja nostamme maljat reikäpäillemme:
se on runo.

Saunan jälkeen kirjoitetut ruhot

UUSI ALKU

Päälystysmuovin hajua
Hengityksessä höyryä ihan kohta
ja Veeralle on kasvanu kesän aikana tissit

Niiden lisäksi haistelen sorateiden kuoppia ja kylmänkosteita sormikkaita
Elannon pullia ja poikien tupakanostoyrityksiä
ja sitä miten en kehtaa sanoa kenellekään

että pidän tästä kaikesta

SILAKANSILMÄINEN NAINEN

Taivas on pisara pimeyden silmämunasta

Hän katsoi minuun elottomana
valmiiksi suolaveden saartamana
vailla räpäystäkkään
kuin
hauen mahapussin lävitse kuultavan
nielaistun ja puoliksi sulaneen silakan hailakka silmä

Sulkeutumaton mykerö joka ei koskaan vuodattanut kyyneliä

Äidinvaistoni heräsivät
ja kutsuin sitä rakkaudeksi
koska sellaiseen oli siinä vaiheessa mukavampi uskoa

Taivas on vain pisara pimeyden silmämunasta
hän sanoi

KASSA 4

Paras hetki matkalla on
kun löydetään jostain kulman takaa
se ihan siedettävä kuppila
jossa suunnitellaan
mitä varsinaisesti tehdään

se jossa alkumatkan viisto valo sataa auki olevasta ikkunasta sisään kuin
Leonard Cohenin hengitys
romantisoi pölyhiukkaset ja yksinäisen tupakansavun
ja kohtaa tummanruskean puun

se jossa rautatieaseman kaiut vielä kuuluvat ja jossa laseja kuivaava ukko
on nähnyt tuhansia samanlaisia

hetki
jossa odotus ja huuma sekoitetaan ja jossa kissanpennut
tutkivat pöydänjalkoja
niin kuin Euroopan unionia ei olisi keksittykään
jossa aika alkaa alusta
aina uudelleen
ja jossa sitä ei voi sanoa ääneen tai se katoaa

PULLOPOSTISTA LÖYTYNYT ”VIESTI MONOSELTA”

60° 14' 40" N, 20° 22' 30" E

Loimaalaisen teollisuusalueen jättömaalla laudanpätkä ja lasinsirpaleet ovat rumia piittaamattomuuden osoituksia

kun ne saapuvat kahdeksan vuoden päästä
hioutuneina Brunskärin rantaan
ne ovat aarteita
jotka kertovat tarinoita kaipauksesta
jännittävämmistä ajoista
ja kadonneesta maailmasta

peilin tyyneys saa rauhattomaksi
ja rauhaton meri rauhoittaa

silloin tällöin ymmärrämme hukuttautujia

yritämme kirjoittaa kuulaita rakkausrunoja
kun kerran rakastamme
mutta jostain sinne ilmestyy
vittuja ja perkeleitä

tänään aion sukeltaa pulloon ja huuhtoutua suolaveden mukana
Berghamniin, Tasmaniaan tai Loimaalle
sama se
terävät kulmat hioutuvat parhaiten kun ei tiedä minne ajelehtii
kun kukaan ei tiedä että ajelehtii

kirjoittanut ”Ilmari Kullervo” - alkuperäinen viesti kirjaajan hallussa

ONNI ON PUKUHUONE

Tussi kaapinoven sisäpinnalle

Pukuhuone yhdistää, vaikkei sitä saakaan sanoa.

Erossa on aina jotain hyvää, vaikken sitä myönnä.

Siitä ei kai tarvii edes puhuu onko jokainen vähän homo, koska niin vaan on ja niin on hyvä.

Elokuvateatterista poistuessa Morrissey laulaa taivaanrannassa duettoa Baddingin kanssa. Neonvalot ovat nousseet sängyistään. Tähdet lentävät niin kaukana että ne voi tuntea lapaluiden välissä. Tupakointi lyhentää nyt elämää vähemmän kuin tämän yön jälkeinen työpäivä. Ahdistus loppuu hetkeksi elokuvissa, terveysriskipiina kuollessa.

Hektor kuoli ensin, tietysti, höpsö poika. Akhilleuskin kuoli. Minäkin kuolen, ei väliä järjestyksellä tai syyllä. Kunhan kuolisin niin, että siitä saa tarinan. Laahatkaa ruumistani pitkin Troijan muureja ja Auran rantoja. Sitten olen onnellinen.

Huumeissa on puolensa ja Sapfo ja Alkaios ja teinipojat runoilevat komeroissaan millenniumista toiseen vaikka ja koska sota ei lopu koskaan. Minä yksi kaikkien puolesta. Yksin. Todellista kiertokulkua ovat puhuttu sana ja syötetty pallo.

Rannekarvat ja valkoiset hihansuut ovat simpukka ja helmikuu.

Marraskuussa saa jo jäädä kotiin ilman syytä.

Parkkipaikan reunustasta voi löytää irlanninvihreää ja Masan baarista ystävän, ihan oikeasti.

Mä en sua saa, mutta se on sulle ihan oikein.

Tarvitaan vain minimalismia ja oikeaa akustiikkaa.

Luolassa on helppo rakastaa.

Retki ilman evästä on kuin satu ilman opetusta eli todellakin ihan jees.

Samuli Edelman saa aina sympatiani turvonneena, laihtuneena, nuorena, vanhana, uskovana virrenveisaajana, humalaisena ruotsinlaivahäirikönä tai Vesku Loirin poikana, koska sillä on juuri heränneen nuhaääni. Ei se minua hävetä. Se on ihanaa.

Hemulit eivät tarvitse lohdutusta, nuhanenät saavat sitä joka tapauksessa. Olen valmistautunut yllättymään iloisesti elämän pituudesta ja mietin mitä hienoa tästäkin sanotaan nekrologissa.

Syksyn sammalhöyryt ja kylmät keuhkot ja niistä salaa pukuhuoneessa tehdyt naiivit haikut.

Sisään tuotujen räsymattojen viileä lämpö jalkojen alla pakkastuuletuksen jälkeen antaa lupauksen uudesta alusta varmalta pohjalta.

Lapsen silmiin on niin helppo uskoa.

RINTANEULA

Kuolleen rakastetun hiuksista tehty rintaneula taskussani
käyn kohti uutta aikaa
Kulkuni kuin Neil Youngin albumi
tai USA:n Bill Kochin hiihtäminen Innsbruckissa 1976

Americanaa
mutta haurasta
perinteistä
mutta vapaata
ja kaiken jälkeen
ollaan rupisina juuri nyt ja tässä oikeassa
paikassa ja ajassa
kuolleen rakastetun hiuksista tehty rintaneula nahkatakkinini taskussa

TAKAISIN VIRTAAN

Pitkät kalsarit
mökillä

saunan eteinen huurussa
kotelossa
yksin ja turvassa

radiosta kuuluu Kalevi Pollarin ääni
ja ”Aamuöiseen Sateeseen”

Mikrofoni oli Baddingin paras ystävä

Se itkettää

kuin alkulima

Tästä on hyvä jatkaa.

LITTEÄ PARISTO
hiili talouspaperille

Tähdenlento neliapila riikinkukon sulka ripsi poskella ja hevosenkenkä
tappelivat
kaikki tietysti voittivat
mutta mitä tapahtui ruosteiselle neljän ja puolen voltin taskulamppuparistolle
se minua kiinnosti

SISÄLLYSLUETTELO

KESÄ ON MENNYT	8
ABC:N VESSASSA KIRJOITETTU...	9
SUPPILOVAHVERON MUOTOINEN MAAILMA	10
NIMETÖN	11
JÄITÄ POLTELLESSA	12
KALEVI OTTI KAHVIT MUKAAN SEMINAARIIN	13
AAMULAULU	15
TUPPEEN SAHATTU	18
SUOMI	20
VIHREÄN JOEN RANNALLA	21
PUB LOKAKUU	22
ROBOT WARS 2000	23
KASINOTALOUS	25
RAJA	28
SURULAITE	29
TALVIPÄIVÄNSEISAUS	30
VAPAALLA EI KULJE	32
AJANKOHTAINEN KAKKONEN	33
DOSTOJEVSKI KUOLI, RASKOLNIKOV EI KUOLE KOSKAAN!	34
KUPITTAALLA	36
KAUPUNGIN VALOT	37
PASIN LISTA	38
LUULIN ETTET KESTÄISI MINUA...	40
ALBATROSSI	42
SEINÄKIRJOITUS TÄMÄN PAIKAN SEINÄÄN...	43
EROBROILERI	45
NIMETÖN II	46
SUURMIES	47
ELINTASO	48
IDIOOTTI	50
HAIKEAA KAHVIA PYYKKINARULLA	51
VANHAT PERUNAT	53
LIIKE	54
LOPETIN RUNOJEN KIRJOITTAMISEN	56
UUSI ALKU	58
SILAKANSILMÄINEN NAINEN	59
KASSA 4	60
PULLOPOSTISTA LÖYTYNYT ”VIESTI MONOSELTA”	61
ONNI ON PUKUHUONE	62
RINTANEULA	64
TAKAISIN VIRTAAN	65
LITTEÄ PARISTO	66